Nem bíztok meg bennem, holott én vagyok a megbízható embere annak, Aki az égben van; az ég híre eljön hozzám reggel és este!

Abu Sza'íd al-Khudrí (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Ali bin Abi Tálib (Allah legyen elégedett vele) küldött Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Jemenből, valamennyi aranyat, amely még nyers érc formájában volt, egy cserzett bőr tarsolyban. Mondta: Négy ember között osztotta szét: Uyayna bin Badr és Aqra' bin Hábisz, és Zayd al-Khayl és a negyedik vagy Alqama vagy Ámir bin at-Tufayl. Egy férfi a társai közül mondta: Mi inkább jogosultak vagyunk arra, mint ezek a férfiak! Mondta: Ez eljutott a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és ő mondta: "Nem bíztok meg bennem, holott én vagyok a megbízható embere annak, Aki az égben van; az ég híre eljön hozzám reggel és este!" Mondta: ekkor felállt egy férfi beesett szemekkel, kiemelkedő pofacsonttal, magas homlokkal, vastag, dús szakállal, borotvált fejjel és felhúzott ruhával és azt mondta: Ó, Allah Küldötte! Féld Allahot! Erre azt mondta: Ó, jaj neked! Vajon nem én vagyok-e a legjogosultabb a föld népe közül, hogy féljem Allahot? Ezt követően a férfi elment. Khálid bin al-Walíd mondta: Ó, Allah Küldötte! Ne vágjam el a nyakát? A Próféta azt válaszolta: "Ne! Talán imádkozik." Khálid mondta: Mennyi imádkozó mond a nyelvével olyat, ami nincs is meg a szívében. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Én nem kaptam arra parancsot, hogy kutassam az emberek szívét, sem arra, hogy felnyissam a hasukat." Mondta: Majd ránézett, mikor az utóbbi elmenni készült és azt mondta: "Bizony ennek a férfinak a leszármazottai közül elő fog jönni egy nép, akik recitálják Allah Könyvét, folyamatosan, ám az a torkukat nem fogja túlhaladni (nem is fogják érteni, sem aszerint cselekedni); el fognak szakadni a Vallástól, ahogyan a nyíl keresztül hatol a célján" És azt gondolom, mondta: "Ha én még élnék az ő korukban, akkor bizony megölném őket ahogyan Thamúd népét megölték."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ᶜalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

Ali bin Abi Tálib (Allah legyen elégedett vele) küldött Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Jemenből, egy darab aranyat, cserzett bőr táskában, az arany még érc formában volt, azt mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) négy férfi között osztotta el: Uyayna bin Badr al-Fazárí, Aqra' bin Hábisz al-Hanzalí, Zayd al-Khayl an-Nabhání és Alqama bin Ulátha al-Ámirí. Egy férfi a Társai közül azt mondta: Mi inkább jogosultak vagyunk arra, mint azok (a férfiak), mondta: Ez a beszéd eljutott a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), és ő azt mondta: "Nem bíztok meg bennem, holott én vagyok a megbízható embere annak, Aki az égben van; az ég híre eljön hozzám reggel és este!" Mondta: Felállt egy férfi, két szeme mélyen ült a két szemüregében, arccsontja erősen kiemelkedett, erős és széles homlokkal, sűrű ám nem

hosszú szakállal, fején a haj le volt borotválva; megrövidítette ruháját, amely teste alsó részét fedte és mondta: Ó, Allah Küldötte! Féld Allahot! A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt mondta: "Ó, jaj neked! Vajon nem én vagyok-e a legjogosultabb a föld népe közül, hogy féljem Allahot?" Mondta: Majd ekkor a férfi elmenni készült; Khálid bin al-Walíd mondta: Ó, Allah Küldötte! Ne vágjam-e el a nyakát? Ő azt mondta: Ne! Talán, ő imádkozik. Khálid mondta: Mennyi imádkozó is mond a nyelvével olyat, ami nincs meg a szívében. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt válaszolta: Én nem kaptam arra parancsot, hogy az emberek szívét kutassam és arra sem, hogy felnyissam a gyomrukat; arra kaptam parancsot, hogy a külsőségekben megjelenő dolgaikat vegyem figyelembe. Mondta: Majd rá nézett miközben elindult és azt mondta: Bizony, ennek az embernek és társainak, vagy törzsének a leszármazottai közül elő fognak jönni olyan emberek, akik okosak és jártasak Allah Könyvének recitálásában, szép hangon és a nyelvük nedves annak igen gyakori recitálásától; ám a Korán nem megy túl a torkukon, hogy megérthesse a szívük és meg tudja azokat jobbítani. Allah nem fogja őket felemelni és nem fogja elfogadni sem a tetteiket. Kilépnek az Iszlámból, ahogyan a nyílvessző gyorsan és könnyen elhagyja az íjat. Azt gondolom azt mondta: Ha elérném azt az időt, amikor ők kardokkal vonulnak ki a muszlimok ellen, akkor megölném őket, ahogyan az történt Thamúd népével.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/8307